

“வேதாத்திரியும்.... வேதாத்திரியமும்....”

பா. சம்பத்ருமார்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

விஷன் பார் விஸ்டம் அகாடமி (வழி)

ஆழியாறு

முனைவர் ஜே. ஜோசலேட்

நெறியாளர்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

வேதாத்திரி மகரிஷியின் பிறப்பு, வளர்ப்பும் - குடும்பச் சூழலும் உண்டாக்கிய பாதிப்புகள் - அவற்றிலிருந்து மீண்டுரை எழுந்த கேள்விகள் - அவற்றால் அவர் கண்ட விளக்கங்கள் - அவற்றின் நன்மைகள் - உயர்வான அணுகுமுறைகள்.

வறுமை ஏன் ஏற்படுகிறது? - ஏழ்மையை ஒழிக்க என்ன வழி? - நான் யார்? உயிரின் இயக்கம் என்ன? - இறைவன் யார்? - எப்படி உள்ளான்? - ஆசையை அடக்கலாமா? - துன்பத்தைத் தவிர்ப்பது எப்படி? - மனதை அறிய முடியுமா? அயராது விழிப்புணர்வு கொள்ளல் அவசியம் - செயல் விளைவுகளை உணர்தல்.

பிரபஞ்சம் எவ்வாறு உருவானது - சுத்திவெளியின் தன்மைகள் தனிமனித ஒழுக்கம் - அறுகுணச் சீரமைப்பு - குடும்ப அமைதி - எளியமுறை உடற் பயிற்சி - குண்டலினியோகம் - உயிர் செழிப்படைய வழிமுறைகள் - மனவளக்கலை பயிற்சிகள் மனதின் செயல்பாடுகள் - மனதினை அறிதல்.

போரில்லா நல்லுலகம் - பொருள்துறையில் சமநீதி - நேர்மையான நீதிமுறை - நிலவுலகுக்கோர் ஆட்சி - சீர்செய்த பண்பாடு - சிந்தனையோர் வழிவாழ்வு - சிறப்புணர்ந்த பெண்மதிப்பு - தெய்வநீதி வழி வாழ்தல் - தேர்த்திருவிழா தவிர்த்தல் - சிறுவர்கட்கே விளையாட்டு - செயல்விளைவு உணர்வுகல்வி - சீர்காந்தநிலை விளக்கம் - பார்முழுவதும் உணவு, நீர் பொதுவாக்கல் - பல மதங்கள் பலகடவுள் பழக்கம் ஒழித்துணர்மை ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்தல் - 14 அம்சக் கோட்பாடுகள்.

7-வகைத்திட்டங்கள் - வேதாத்திரிய சிந்தனைகள் - இவைகளினால் ஒப்பற்ற நிலவுலகினைப் படைப்பது - இன்பமயமான வாழ்வினைப் பெறுவது - மனிதனாய் பிறந்ததன் நோக்கம் புரிந்து இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்திட வேண்டிய வழிவகைகளை அறிந்து விழிப்போடு செயலாற்றிடல் வேண்டும்.

முன்னுரை

சென்னைக்கு அருகில் கூடுவாஞ்சேரி கிராமத்தில் 1911-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்கள் 14-ஆம் நாள் வரதப்ப முதலியார், சின்னம்மாள் தம்பதியரின் எட்டாவது குழந்தை வேதாத்திரி. எளிய நெசவாளிக் குடும்பம். மூன்றாம் வகுப்புவரை பள்ளிப்படிப்பு. குடும்பச் சூழ்நிலைக் காரணமாக படிப்பினை, நிறுத்திவிட்டு தந்தையின் தொழிலுக்கு உதவியாளரானார். வறுமை, பசி இவற்றிடையே, வாழ்க்கையைத் தொடங்கியதால் ஏற்பட்டத் தாக்கங்கள், “இவை ஏன் ஏற்படுகிறது? துன்பங்கள் வராதிருக்க என்ன வழிகள்?”

இறைவன் இதை வழங்குகிறானா? அவன் யார்? எங்கிருக்கிறான்? என்பன போன்ற எல்லோர்க்கும் எழும் கேள்விகளுக்கான விடைகளைத் தேடி, அறிவில் தெளிவு பெற்று, வேதாத்திரி மகரிஷியால் வரையறுத்துக் கொடுக்கப்பட்டதே வேதாத்திரியம்.

ஒவ்வொருவரின் முடிவும், அவரவர் வாழ்வின் சூழலில் ஏற்பட்டத் தாக்கத்தின் அனுபவமானத் தெளிவேயாகும். வேதாத்திரியம் உருவாகக் காரணமான வேதாத்திரியின் வாழ்க்கைச் சூழல்களின் தாக்கங்களான, தொடக்கப்புள்ளிகளை இனி ஆராய்வோம்.

களம்

எல்லா மனிதருக்கும், அவரவர் குடும்பச் சூழல்களும், சமுதாயச் சூழல்களுமே அவரவருக்கு சிக்கல்களையும், அவற்றைக் களையும் எண்ணங்களையும், அதிலிருந்து பாடங்களையும் தருகின்றன. சிக்கல்கள் எழாத வாழ்க்கையே இல்லை. அதனை எதிர்கொண்டு, முயற்சித்து வெற்றி காண்பதில்தான் அவரவர் தனித்தன்மை வெளிப்படுகிறது. காலம் நடத்தும் ஒப்பற்ற நகர்த்துதலே வாழ்க்கை. இதனில் நாம் சூழலைக் கையாள்வதைப் பொறுத்தே, வாழ்க்கையின் வெற்றி, தோல்விகள் அமைகின்றன, சிக்கல்களின் வலிமையும் மாறுகிறது. இறைநிலை வெற்றியைத் தானாக தாம்பாளத்தில் வைத்துத் தராது. விடா முயற்சியும், உழைப்புமே வாகைக்கு வழிவகுக்கும்.

“தெய்வத்தா னாகாதெனினும் முயற்சிதன்

மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.”-(குறள்-619)

என்பது தெளிவு. இறைநிலையே காப்பாற்ற வழியின்றிக் கைவிட்டாலும் அவரவர் உழைப்பும், முயற்சியும் அதற்கான விளைவுகளைத் தந்தேதீரும் என்பது இயற்கை நீதியாகும்.

குடும்பச் சூழல்

வேதாத்திரிக்கு எளிய, நெசவுத் தொழில் செய்யும் குடும்பம். வாய்க்கும், வயிற்றுக்குமே முழுமையாகக் கிடைக்காதப் பொருளாதார நிலை. ஆனால் ‘வெளி’யளவு அன்பினை வாரி வழங்கிய, பக்தியில் ஆழ்ந்த பெற்றோர். தங்களுக்கு ஆண் மகவு தங்கவில்லையே என்று ஏங்கி வருந்தியவர்கள், அரசு, வேம்பு மரத்திற்குத் திருமணம் நடத்தி வளர்த்தால் ஆண் குழந்தை பிறக்குமென யாரோ சொன்னதைச் செய்து நடந்துள்ளார்கள்.

“எனக்கு முன்னம் பிறந்தோர்கள் பெண்கள் ஆறு

ஏறுஒன்று இருபெண் ஓர்ஆண் இறந்தார்

மனக்கவலை வறுமை இவைக்கிடையே வாழ்ந்து,

மகனாக எனைப் பெற்றோர், மறந்தார் துன்பம்....” (எ.வா.வி., ப-3)

என்பதனைத் தனது வரிகளிலேயேச் சூழலை உணர்த்துகிறார் வேதாத்திரி.

என்னைக் கீழே நடக்கவிட மாட்டார்கள்”. ‘என்னைக் கீழே கிடத்திவிட்டுத் தூங்கினால், ஏறும்பு கடிக்குமோ என்று வயிற்றின் மீது போட்டுத் தூங்கினார்கள் தாய்.’ ‘என்னை உற்றுப் பார்ப்பார்கள். புன்னகை பூக்கும் அவர்கள் முகத்தில். நானும் சிரிப்பேன். உடனே என்னை வாரி அனைத்துக் கொள்வார்கள்’. ‘ஐந்து வயது வரையில் எனக்குச் சோற்றை ஊட்டிவிட்டே வளர்த்தார்கள்.’ என்னும் வேதாத்திரியின் (எ.வா.வி) வரிகள், அவர் பெற்றோரால் எந்தளவிற்கு ஏழ்மையிலும் அன்பினால் பாதுகாக்கப்பட்டார் என்பதை உணர்த்துகிறது.

வறுமை

படிக்கத்தெரியாத பெற்றோர்கள், வேதாத்திரியின் ஐந்தாவது வயதில், தவமிருந்து தாங்கள் பெற்ற பிள்ளையினைப் பள்ளியில் சேர்ப்பதற்கு முடிவெடுத்தனர். நாள்தோறும் காலையில் சுற்றும் தெருக்கோடி பிள்ளையார் கோயிலில், தேங்காய், பழத்தட்டுடன் வழிபாடு. இனிப்புக்காக சர்க்கரை வைக்குமளவே வசதிவாய்ப்பு. புதுசட்டை, கால் சட்டை, தொப்பி அணிந்து மகிழ்ச்சியோடு பள்ளி செல்கிறோம் என்றாலும், இதற்காக தந்தை கடன் பெற்று சமாளித்தாரோ எனவெண்ணி, தங்களது ஏழ்மையைக் கண்டு வேதாத்திரியின் கண்களில் நீர் ததும்பியது.

“நொந்து வறுமை மீறிப் பருத்திப் பஞ்சு

நூல் நெசவில் எனைப் பெற்றோர் பழக்கிவைத்தார்”

படிப்பின் மீது அளவிலா அக்கறை இருந்தும், குடும்பத்தின் வறுமை வேதாத்திரியின் பள்ளிப்படிப்பை மூன்றாம் வகுப்போடு நிறுத்தி வைத்தது. நெசவுத் தொழிலில் தனது தந்தைக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. தறிக்குழிக்குள் தள்ளிவிட்டது ஏழ்மை. அதிலிருந்து மீண்டும் எழவும், ஆழ்ந்து சிந்திக்கவும் வைத்தது காலம்.

பசி பட்டினி

வேதாத்திரிக்கு, காலையில் ஒரு தம்பிடி தோசை சிறிது தயிர், ஒரு கட்டி வெல்லம் உணவாகக் கிடைக்கும். 9-மணிக்கும், பகலிலும் கேழ்வரகு கூழ்தான் கிடைக்கும். சில நாட்களில் சோறு, மாலையில் நிச்சயமாக அரிசிச்சோறு கிடைக்கும்.

“நான் என்றும் செல்வாக்குப் பற்றும் மற்றும்

தனது எனும் பொருள் பற்றும் தன்முனைப்பாம்

ஊன்உருவில் உணர்ச்சிகளாய் அறுகுணங்கள்

உருவாகி எழும் செயல்கள் துன்பம் நல்கும்,” -(ஞா.வா. ப-121)

வேதாத்திரி 10-வயதில், ஒரு நாள் வீட்டில் தறி நெய்து கொண்டிருந்தார். பொதுவாகவே பகல் 12.30 மணிக்கு சாப்பிட அழைப்பார்கள். 12.40 ஆகியும் அழைப்பு வராமையால், தனது அன்னையை நோக்கியபோது, அவரின் கண்கள் கலங்கியுள்ளது கண்டு அதிர்ந்து போனார். காரணம் வினவியபோது, “ஒரு ஜோடுதலை கேப்பங்கூழ் கொடுக்கக்கூட வழியின்றி, அருமை மகனை பசியோடு தவிக்க விட்டதைக் கூறி” தனது ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்தினார்.

பசியில் இருந்தபோது பக்கத்தில் இருந்தோரிடம் வாங்கிக்கொடுத்த ஒரு சிறிய தகர சோடுதலைக் கூழ்தான், “ஏன் நமக்கு சாப்பாடு கிடைக்கவில்லை” என்பதன் காரணத்தை வினவி கேள்வி கேட்க வைத்தது. இதுவரை இந்நிலையில் பாத்திராத அன்னையின் தோற்றம், வேதாத்திரியின் மனதில் மிகப்பெரியத் தாக்கமாக மாறி, வறுமையின் அடையாளத்தை உணர்த்தியது. தறியில் இருந்தபடியே எப்போதும், எதிர்காலத்தைப் பற்றிய கேள்விகள் எழுந்தன.

மந்தைவெளியில் அறுந்த வேதாத்திரியின் செருப்பைத் தைக்கக் கொடுத்தபோது, தைத்தவனின் வயிறு ஒட்டியிருந்தது. ஏனென்று கேட்டதில் இரு வேளைகளாக வருவாயின்றி சாப்பிடவே இல்லை என்றான். “எத்தனையோ ஏழைகள் உணவு இன்றிப் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். இதுவே இந்த நிலை எப்படி மாறும்?” என்னும் சிந்தனை வலுக்கக் காரணமாகியது.

இறையுணர்வு

ஆண் குழந்தை வேண்டி பெற்றோர்கள் இணைத்து நட்ட, அரசு, வேம்பு மரங்களை வேதாத்திரி பார்க்கும்போது, ‘அவை ஏதோ என்னோடு பேசுவதாகவேத் தோன்றுகிறது’ என்று இயற்கையோடு தனது இளம் வயதிலேயே மனதை இணைத்துக் கொண்டதன் விளைவு, பின்நாளில் “இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வு” எனும் விளக்கத்தை அளித்தது.

“கஜேந்திர மோட்சம்” கதையினை தாயிடமிருந்து அதிகமாகக் கேட்டு, அதன் கற்பனை காட்சிகள் வேதாத்திரியின் பிஞ்சு மனதில் ஆழ்ந்த பதிவுகளை பதித்தன. எழுந்த கேள்விகளுக்கு சரியாக பதில் கிடைக்காமல் ‘முக்தி’ குறித்த தேடல் தொடங்கியது.

நாள்தோறும், தந்தையுடன் பிள்ளையார் கோவிலைச் சுற்றுவது, தலையில் குட்டிக்கொள்வது, மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலை 4 மணிக்கு, குளத்தில் தான் குளித்து, பிள்ளையாரையும் குளிப்பாட்டினார். தனக்கு ஏற்படும் குளிர், பிள்ளையாருக்கும் ஏற்படாதா? என வேதாத்திரியின் குழந்தை மனம், மற்றோரின் நிலையையும் எண்ணி வருந்தியது. பிள்ளையாரின்மேல் அழுக்கு, செதில்களாக உள்ளதைக்கண்டு, அதனை சுத்தமாக அகற்றக் ‘கொட்டாங்கச்சி’ கொண்டு தேய்த்துக் குளிப்பாட்டியது, இளம் மனதின் நல்லெண்ணங்களை வெளிகாட்டுகிறது. தந்தையின் நேர்மை, பொய் பேசாமை, பக்தி நெறி ஆகியவையே இதற்கு அடித்தளமாக அமைந்தது எனலாம்.

பெற்றோரோடு மகாபலிபுரம் சென்றபோது, அங்கிருந்த ஒரு புத்தகக் கடையில் “புலால் உணவின் கேடுகள்” – புத்தகம் வாங்கிப் படித்ததின் விளைவு, அதனால் இதுவரை ஏற்றுக்கொண்ட பாவங்களுக்கு மன்னிப்பு வேண்டிக்கொண்டதுடன், மாமிசம் உண்பதை அடியோடு விடும் முடிவின்ையும் எடுக்க வைத்தது.

பண்டிகை நாட்களில், ‘கடவுளுக்குப் படைபலப்போடுவது ஏன்? அருபத்திற்கு உணவு எதற்கு? என்ற கேள்வியும், ஊரில் சனிக்கிழமைகளில் தெரு பஜனையின்போது, “அங்கிங்கெனாதபடி” என்னும்

தாயுமானவர் பாடலின் மூலம் உணர்ந்த உள்ளுணர்வே, இறைநிலையை உணரும் தத்துவச்சிந்தனையை 16 ஆவது வயதில் அளித்தது.

பழக்க, வழக்க மாற்றம்

தைத் திங்கள் பொங்கலன்று உப்பில்லா அடை சுட்டு சூரியனுக்கு அன்னை படைக்க, ஏனென்று கேட்ட வேதாத்திரியின் கேள்விக்கான தகுந்த விடை மற்றோரிடம் கிடைக்கவில்லை. குடும்பத்தில் ஒரு மாமியார் மறதியால் விட்டுவிட்ட உப்பினை நியாயப்படுத்திவிட, பிற்கால மருமகர்களும் தொடர்ந்திட, தலைமுறை தலைமுறையாக உப்பிடாதது தொடர்ந்திருக்கும் என்ற வேதாத்திரியின் பதில் வேடிக்கையான சிந்தனையாகத் தெரிந்தாலும், அவரது குடும்பத்தின் நிலைபாட்டை மாற்றி, உப்பிட்ட அடையையே, சூரியனுக்குப் பிறகெல்லாம் படைக்கவைத்தது.

மனிதர்கள், தங்களுக்குத் தெரிந்தவற்றைக் கொண்டு, கற்பனையில் மயங்கி வாழ்கின்றனர். பொதுவாக அதனின் உண்மைத் தன்மையைப் பற்றி ஆய்ந்தறிவதில்லை. பிறர் சொல்வதையும், மற்றோர் செய்கிறார்கள் என்பதற்காகத் தானும் தெளிவின்றி அவற்றைத் தொடர்ந்து செய்து, மூடப்பழக்கங்களாகச் செய்கிறார்கள். எதனையும் நுணுகிப் பார்த்து உண்மையெனத் தெளிவு பெற்றால் தொடலாம். அல்லனவற்றைக் கண்டிப்பாக மாற்றிட முனைப்புக் காட்டவேண்டும். இதனையே “சொல்லால் மட்டும் நம்பாதே! சுயமாய் சிந்தித்தே தெளிவாய்” என்கிறார் வேதாத்திரி.

அறிவுக்கண் திறந்த மகான்

இல்லற ஞானி, வைத்திய பூபதி எஸ். கிருஷ்ணராவ் ஆசானாகக் கிடைக்க, மருத்துவத்திலும், தத்துவங்களிலும் சிந்தனை வளர்ந்தது. புருவத்துக்கு இடையே தியானம் செய்யும் யோக முறையும், பஞ்சபூதத் தத்துவ விளக்கமும், ஆசானால் வேதாத்திரிக்கு வழங்கப்பட்டது. சுமார் 42 வயதில் அருட்சோதி இராமலிங்க வள்ளலார், “நான் உன்னோடு பத்தாண்டு காலம் இருக்கப் போகிறேன்பா. இப்போதே யாரிடமும் சொல்லாதே” என்று அருள்பாலிப்பு செய்தார். குறிப்பிட்ட 10 ஆண்டுகளில் வேதாத்திரி மகரிஷி எழுதிய கட்டுரைகள், கவிகளின் உயிராய் வள்ளலார் கருத்துக்களின் தாக்கம் மிகுந்துள்ளன.

சுத்தவெளியே தெய்வம்

அறிந்த தவங்களில் ஆழ்ந்துப் போக, தத்துவங்களின் தெளிவுகள் பிறந்தன. பிரபஞ்சம் என்பது ஐந்து பூதங்களும், ஆதியான தெய்வநிலையும் சேர்ந்ததே. பஞ்ச பூதங்களுக்கு அப்பால் சுத்த வெளியைத்தவிர வேறில்லை. எனவே, ‘சுத்தவெளியே தெய்வம்’ என்னும் தெளிவும், ‘அங்கிங்கெனாதபடி’ என்னும் தாயுமானவர் பாடலின் பொருளும் ஒத்துப்போனதை உணர்ந்த வேதாத்திரியின் கவிவரிகள்.

“இல்லாத ஒரு பொருளே இருப்பதாகும்

இருக்கும் பலபொருளும் இல்லா திருந்ததுண்டு

சொல்லாத முன்னிருந்த சொல்லைப்போல

சொருபமெலாம் பூரிக்குமுன் அருபம்

நில்லாது அசைந்தியங்கும் பொருட்கட்டே

நிலையான அருபமெனும் பூரணத்தை

கல்லாது உற்றுணர்ந்தோம் கடமை கண்டோம்.

கர்ம ஞானக்கருவிகளை ஆளக்கற்றோம்”. - (ஞானமும் வாழ்வும், ப-91)

“வற்றாயிருப்பு பேராற்றல் பேரறிவு

வளம் மூன்றும் ஒன்றிணைந்த

பெருவெளியே தெய்வமாம்....” (ச.சி.ஆதீர்வுகள் - ப-7)

துன்பத்தின் மூலம்

ஒன்றின் மீதான தேவையினால், உணர்ச்சிகள் தூண்டப்பட்டு, அதனை அடைவதற்கான எண்ணங்களை விதைப்பதே ஆசையாகிறது. தேவையில்லாத தேவையாக இருந்தாலும், மனம்

அதனை அடையத்துடிக்கும்போது, பேராசையாக வளர்கிறது. முயற்சிக்குத் தடை எழுந்தால் அதன் மீது சினமாகிறது. எப்படியும் பெற்றாகவேண்டி கடும் பற்றாகி, சினத்தினை மனதில் வைத்து வஞ்சமாகிறது. இப்படியான அறுகுணங்களின் முறையற்ற தேடலில்தான் துன்பங்கள் நுழைகின்றன.

“மறந்து மதிசூழுகி மண்மீது எல்லைகட்டி

மனிதர்கள் போராடும் மயக்கமே துன்பங்கள்” - (மாங்கோலம்... ப-50)

எவரிடத்திலும் எந்தவொரு எதிர்பாத்தலும் கூடாது. ஒத்து, உதவி வாழும் வாழ்க்கையில், தனிமனிதனாகக் கர்மயோகச் சிந்தையோடு செயல்பட வேண்டும். எதிர்பார்ப்புகள் நடைபெறாதபோது ஏற்படும் ஏமாற்றங்களின் வலியே, துன்பம். இதனால் மனதின் அமைதி சீர்குலைந்து, அல்லல்பட வேண்டும்.

“எதிர்பார்த்தல் எனும் நோயை மாற்றி மனநலம் காண

எதுஉளதோ அதையேற்று உதவிசெய்தே வாழ்ந்திடுவோம்” (மாங்கோலம்.... ப-140)

எனத் தீர்வு காண்கிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி

மெய்ப்பொருள்

நம்முடைய மூதாதையர்கள், ஞானிகள், வாழ்வியல் விழுமியங்களை நமது பண்பாட்டில் கலந்து பாடம் புகட்டினார்கள். நாமோ, தத்துவங்களை விட்டுவிட்டு, பிம்பங்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டோம். எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிறது பரம்பொருள் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு, அகத்தினை விட்டுப் புறத்தினில் தேடுகிறோம்.

“உணர்ச்சிக்கு எட்டுகின்ற தோற்றம் யாவும்

உண்மையிலே பொருளல்ல, நிகழ்ச்சியேதான்!

உணர்ச்சியோ உயிராற்றல், உயிரோ தெய்வ

உவப்புதான் உண்மைநிலை தெய்வமேதான்!”-(ஞா.க-2 ப-437)

என அறிவார்ந்த சிந்தனையில் விளக்குகிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி.

பல தவறுகள் சட்டத்தால் தடுக்கப்படுகின்றன. சில தவறுகள் நேர்மையான மனதின் உந்துதலால் நிறுத்தப்பட்டன. நடைபெறும் தவறுகளும், தான் செய்வதை யாரும் கவனிக்கவில்லை என்னும் நம்பிக்கையோடுதான் நடக்கின்றன. நம் உள் இருப்பவன் இறையே என்பதை அறிந்து நடந்தால் தவறுகள் ஒழிந்து ஒழுக்கம் மேலோங்கும்.

செயல் விளைவு

எந்தச் செயலையும் தெரிந்தே செய்தாலும், தெரியாமல் செய்தாலும், அதனின் விளைவுகள், விளையைச் செய்தவருக்கே வந்தடையும். அறிவியல் அறிஞர் நியூட்டன் விதியொப்ப, எத்தகைய செயலுக்கும் எதிர்விளைவு கண்டிப்பாக உண்டு. இதிலிருந்து எவரும் தப்பித்தல் இயலாது.

“விளைவு இலா வினையில்லை வினையினூடே

விளைவுபல தொக்கி நிற்கும் இயற்கை நீதி

விளைவுக்கும் வினைக்குமிடை கால நீளம்

விளைவுதரம் இவை வினையின் தன்மை ஒக்கும்.” (மனவளக்கலை-2, ப-52)

என்றே தீர்க்கதரிசனமாகச் சொல்கிறார் மகரிஷி.

“அரசன் அன்று கொல்வான். தெய்வம் நின்று கொல்லும்” என்பார்கள். அரசன் நீதியை நிலைநாட்ட ஆதாரங்களை ஆராய்வான். இறைநிலையோ, அனைத்திற்குமே ஆதாரமானப் பொருளல்லவா! நம்முள் இருப்பதும், நம்மைச் சூழ்ந்துள்ளதும் இறையேதான். அதன் கண்களிலிருந்து தப்பித்துவிட இயலாது. எவருக்கும், எதற்காகவும் வளைந்து கொடுக்காது, நீதியை நிலைநாட்டுவது யாரோ அல்ல. நாம் செய்யும் அனைத்துச் செயல்களின் விளைவே, அவற்றின் தரத்திற்கு ஏற்ப இன்பமாகவும், துன்பமாகவும் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

“தப்புக் கணக்கிட்டுத் தான் ஒன்றை எதிர்பார்த்தால்,

ஒப்புமோ இயற்கை விதி? ஒழுங்கமைப்பிற் கொத்தபடி

அப்போதைக் கப்போது அளிக்கும் சரிவிளைவு,

எப்போதும் கவலையுற்று இடர்படுவர், இதை உணரார்.” -(ஞா.க-2, ப-592)

எனச் சொல்லித் தனிமனித ஒழுக்கத்தை உயர்த்தி நிறுத்துகிறார் வேதாத்திரி.

உயர்வு தாழ்வற்ற சமுதாயம்

தனிமனித ஒழுக்கம் செழிப்புற்றால்தான், அவன் சார்ந்த குடும்பமும் பக்குவப்படும். குடும்பங்கள் ஒழுங்குபடும்போது, அவை சார்ந்த சமுதாயம் எழுச்சிபெறும். சிறப்புற்ற சமுதாயத்திற்கு, அதனில் நிலவும் பேதங்கள் அகற்றப்படவேண்டும் எனத் தெளிகின்ற மகரிஷி

“குலமுதலாய் பேதங்கள் கொள்ளும் நிலைமாற்றி
பலரும்சூடி உழைத்துப் பங்கிட்டு வாழ்ந்திடுவோம்
உலகில் பிறந்துவிட்ட ஒவ்வோர் மனிதனுக்கும்
நிலவுலகம் சொந்தமென்ற நீதிநிலை நாட்டிடுவோம்.”

என்று முழங்குகிறார்.

ஏழுவகைத் திட்டங்கள்

ஆழ்ந்த சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடாக, சமுதாயத்திற்கு ஏழுவகையானத் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துகிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி.

“ஓர்உலக ஆட்சி, உயர் ஒழுக்கத்தோடு
உலகினிலே குழந்தைகளை வளர்க்கும் திட்டம்,
பார்முழுதும் பொருள்துறையில் சமநேர் நீதி,
பலநாடும் ஒன்றிணைந்த பொருளா தாரம்,
சீர்திருத்தச் சிக்கனமாம் சிறந்த வாழ்வு,
தெய்வநிலை அகத்துணரும் இறை வணக்கம்,
நேர்வழியில் விஞ்ஞானம் பயனாய்க் கொள்ளும்
நெறிமுறைகள், இவையிணைந்த வாழ்வு காண்போம்” - (ச.சி.ஆ.தீர்வுகள் ப-6)

எனச் சிறப்பொழுகும் சமுதாயத்தினை சிந்தனையால் காட்டி மகிழுகிறார்.

வேதாத்திரியம்

உலகமக்களை ஒன்று திரட்டி, மனித வளத்தைப் பெருக்கி, மகிழ்வான நிலவுலகினைக் கட்டமைத்திட 14 அம்சக் கோட்பாடுகளை முன் மொழிகிறார்.

1. போரில்லா நல்லுலகம்
2. பொருள்துறையில் சமநீதி
3. நேர்மையான நீதிமுறை
4. நிலவுலகுக்கோர் ஆட்சி
5. சீர்செய்த பண்பாடு
6. சிந்தனையோர் வழிவாழ்வு
7. சிறப்புணர்ந்த பெண்மதிப்பு
8. தெய்வநீதி வழி வாழ்தல்
9. தேர்த்திருவிழா தவிர்த்தல்
10. சிறுவர்கட்கே விளையாட்டு
11. செயல்விளைவு உணர்வகல்வி
12. சீர்காந்தநிலை விளக்கம்
13. பார்முழுதும் உணவு, நீர் பொதுவாக்கல்
14. பல மதங்கள் பலகடவுள் பழக்கம் ஒழித்துண்மை ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

இவைகளை ஏற்று மனிதகுலம் கடைபிடித்தால் ஒப்பற்ற விழிப்புணர்வும், மனிதமும் செழிக்கும்.

முடிவுரை

எந்தவொரு மனிதனுக்கும், அவரவர் வாழ்க்கையில் நிகழும் சமூகச்சூழ்நிலையின் வழி செயல்களின் விளைவுகளே அனுபவங்களாகிறது. அனுபவத்தின் தாக்கமே பாடமாகும். தாக்கங்களை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு தன்னைத் திருத்திக்கொண்டு வாழ்பவன் மனிதனாகிறான். சில எதிர்பார்ப்புகளுடன், தன்னோடு தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் அழைத்துச் செல்பவன்

தலைவனாகிறான். எவ்விதமான எதிர்பார்ப்புமின்றி, தான் பெற்ற இன்பத்தை, ஒளிவு மறைவுமின்றி, ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்திற்கும் பாகுபாடின்றி வழங்குபவரே, ஞானியாகவும், மகானாகவும், மகரிஷியாகவும் மக்களால் போற்றப்படுகின்றனர். அத்தகைய வரிசையில் நமது முதாதையர்கள் வழங்கிய பல தத்துவங்கள், சரியான புரிதலின்றியுள்ள நிலையில், அவைகளை எளிமையாக்கி, பாமரருக்கும் விளங்கிடும் வகையில், தான் உணர்ந்து அனுபவித்துக் கொண்டதை, தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி, உடலினை மெருகேற்றுவதற்கு எளியமுறை உடற்பயிற்சிகளையும், உயிரை வளப்படுத்த, காயகல்பப் பயிற்சியினையும், மனதினைச் செழுமைப்படுத்த, அகத்தாய்வுப் பயிற்சிகளையும், எளியமுறைத் தியானங்களையும், ‘மனவளக்கலை’ என்னும் பெயரில் வழங்கியுள்ளார். இவைகளைப் பயிற்சியளிக்க, “உலக சமுதாய சேவா சங்கத்தினை” அமைத்து, இதன் மூலம் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் ஆயிரக்கணக்கான மனவளக்கலை மன்றங்கள் செயல்படுகின்றன. உயர்வான ஓர் உலக ஆட்சியை உருவாக்க 14-அம்சக் கோட்பாடுகளுடன், 7-வகைத் திட்டங்களையும் வழங்கி புதிய நற்சமுதாயம் உருவாக, அயராது விழிப்புணர்வினைக் கொடுத்து எல்லா உயிர்களையும் இன்பப்படவைத்துள்ளார் வேதாத்திரி மகரிஷி.

முதன்மை நூல்

1. எனது வாழ்க்கை விளக்கம், தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி, வேதாத்திரி பதிப்பகம், ஈரோடு, 21-ஆம் பதிப்பு டிசம்பர் - 2014.

துணை நூல்கள்

1. ஞானக்களஞ்சியம் - 2, தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி, வேதாத்திரி பதிப்பகம், ஈரோடு, 4-ஆம் பதிப்பு நவம்பர் - 2008.
2. மனவளக்கலை - 2, தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி, வேதாத்திரி பதிப்பகம், ஈரோடு, 15-ஆம் பதிப்பு மார்ச் - 2006.
3. ஞானமும் வாழ்வும், தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி, வேதாத்திரி பதிப்பகம், ஈரோடு, 14-ஆம் பதிப்பு நவம்பர் - 2008.
4. மாக்கோலமாய் விளைந்த மதிவிருந்து, தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி, வேதாத்திரி பதிப்பகம், ஈரோடு, 8-ஆம் பதிப்பு பிப்ரவரி - 2009.
5. சமூக சிக்கல்களுக்கான ஆய்வுத்தீர்வுகள், தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி, வேதாத்திரி பதிப்பகம், ஈரோடு, 4-ஆம் பதிப்பு ஜனவரி - 2012.